

[Lillian Nilsson]

fremsætte lovforslaget om regulering med regelmæssige mellemrum. Jeg derimod ser frem til, at et sådant lovforslag fremsættes med regelmæssige mellemrum, for på den måde får vi alle lejlighed til hver for sig en gang imellem at erkende, at frihed ikke kan serveres i en pæn indpakning med et fra-og-til-kort bundet ved, men at frihed skal der kæmpes for, og at det kræver sine ofre at bevare den.

Med disse bemærkninger skal jeg på det varmeste anbefale lovforslaget til hurtigt og velvillig behandling her i Folketinget.

Agerschou (SF):

SF kan tilslutte sig lovforslaget, og vi har heller ikke brug for udvalgsbehandling.

Mejdahl (V):

Da Venstres ordfører, hr. Svend Heiselberg, er forhindret i at være til stede, skal jeg på Venstres vegne give tilslutning til socialministerens lovforslag.

Denne forhøjelse af hædersgaver, som regeringen lægger op til i anledning af 45-året for Danmarks befrielse, synes vi er helt berettiget, og vi kan varmt støtte forslaget.

Pia Dahl (FP):

Fremskridtspartiet skal ligeledes give til kende, at vi kan støtte lovforslaget – også selv om det koster 6,8 mio. kr. Det har vi besluttet i vores gruppe.

Kirsten Lee (RV):

Det Radikale Venstre støtter lovforslaget, og vi vil gerne være med til hurtigst mulig behandling.

Herluf Rasmussen (CD):

Jeg vil gerne sige lidt mere end det, der indtil nu er blevet sagt om dette lovforslag. Jeg synes, at vi har et problem her, som jo har berørt os alle sammen på en eller anden måde.

Det fagreste træ i skoven er jo ærens træ, og sådan er det også for de ca. 6.000 danske mænd og kvinder, der i dag får hædersgaven som påskønnelse for en indsats i modstandsbevægelsen. Den hædersgave, der ydes, er beskeden, og det skal den også være. Det var jo en frivillig indsats, der blev ydet i kampen mod besættelsesmagten, og resultatet, synes jeg, bærer lønnen i sig selv.

Dermed være ikke sagt, at man ikke blandt modtagerne af hædersgaver efter erstatningsloven glæder sig over ministerens forslag om forhøjelse af beløbet. Derfor en stor tak til ministeren, som ret hurtigt fandt en kalenderegnet udvej til at forhøje beløbet.

I 1990 markeres to vigtige mindedage i Danmarks historie: Den 9. april 1990 er det 50 år siden, at landet blev besat, og den 5. maj 1990 er det 45 år siden, at landet blev befriet af vore allierede og modstandsbevægelsen. Derfor vil jeg gerne knytte nogle ganske få bemærkninger til lovforslaget, som jeg kan støtte helt og fuldt.

Tildelingen af hædersgaver er jo hægtet sammen med konstatering af en invaliditetsgrad på ikke under 50 pct. Og den skal igen have sin årsag i en skade hidrørende fra en nærmere bestemt krigshandling.

Ved at markere en fast skillelinje ved 50 pct. begår man efter min mening en mindre uretfærdighed, idet en person, som kun erklæres 45 pct. invalid, ikke opnår hædersgave, uagtet han kan have været involveret i et lige så farligt modstandsarbejde som den 50 pct.-invaliderede.

Da det ikke er hver dag, at dette sagsområde behandles i det høje Ting, føler jeg også trang til at takke Sikringsstyrelsens folk for aldrig svigtende interesse for besættelsestidens ofre og deres arbejde for sammen med Frihedsfondens personale at skaffe dokumentation i sager, hvor ansøgerne ikke magter personligt at skaffe dokumentationen for en indsats, der gør dem berettigede til en ydelse efter erstatningsloven.

Som en lille udgangsbøn til ministeren vil jeg gerne pege på det absurde i, at hædersgaven aftrappes med alderen. Hæderen burde jo ikke blive mindre, som tiden går.

Jeg vil gerne bede om en kort udvalgsbehandling, for det kunne jo være, at nogle af organisationerne, som arbejder med gamle modstandsfolks problemer, kunne tænke sig at møde i udvalget.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil gerne komplimentere ministeren for det fremsatte lovforslag. Kristeligt Folkeparti er helt enig i og støtter varmt det forslag om forhøjelse, som ministeren har fremsat.

Nu får vi så udvalgsarbejdet, og jeg synes, det er fint, hvis der er nogle organisationer, der har yderligere bemærkninger. Kom med dem!